

forſlagene under Nr. 165 og 170 til ſammen, ſaa vilſt man ſe, at der derved foreſlaas en Nedſættelſe af 1600 Kr. til de ſamme 3 Kontorchefer, til hvem jeg havde foreſlaaet de perſonlige Tillæg paa 400 Kr. hver. Det kommer ganſke ſimpelt deraf, at jeg forſt ſelv foreſlog ved Vædringsforſlaget under Nr. 170 en Nedſættelſe af 400 Kr., idet der var en, der gik af, ſom dette perſonlige Tillæg var beſtemt til. Der blev altsaa kun 2 Kontorchefer tilbage, ſom der er forlangt perſonligt Tillæg til, og derfor ſkulde der af de 1600 Kr. kun have været taget 800 Kr. bort, hvad der da ogſaa fremgaar af, hvad der ſtaar ſom Oberſkrift ved Vædringsforſlag under Nr. 165: „Perſonligt Tillæg til 2 (1 er afgaaet) Kontorchefer paa Orlogsværftet“. Forøvrigt er det vel, noget, ſom nemmeſt kan rettes til 3dje Behandling, jeg vilde her blot omtale det. Jeg kan lige ſaa lidt ſom Mindretallets ærede Ordfører ſe, at det ikke ſkulde være naturligt, at Marineminifteren, ligesom han i lang Tid har haft Bemyndigelse til ved Anſtaffelsen af Kanoner og Projektiler at give ſom en Del af Betalingen Salgsſummen for kaſſable Kanoner og Projektiler, ogſaa faar en lignende Bemyndigelse med Henſyn til Torpedomateriellet. Det forøger jo ſlet ikke Befoſningen, jeg tror tværtimod, at det er en Beſparelſe. Hvad man ſender til Bortauktionering, faar man i Almindelighed ikke meget for, og jeg tror ikke, at der kunde komme meget ud af at benytte det til Værftet; men paa den anden Side er Sagen jo ikke meget betydelig. — Jeg kommer dernæſt til Honoraret til Kommandanten i Nyboder og ſkal da omtale, hvorledes det har forholdt ſig fra den Tid, den nuværende Ordning blev indført. Den Officer, der bliver anſat ſom Kommandant i Nyboder, faar kun fri Bolig, men det har altid været Tilfældet, at naar han har været der i nogen Tid, faar han et perſonligt Tillæg. Da den nuværende Kommandant blev anſat, foreſlog jeg ſtrafs ſom perſonligt Tillæg for ham, hvad den næſtſidſte havde haft, men Flertallet nægtede det, fordi Præſis har været forſt at give Tillægget efter nogen Tids Forløb. Det er altsaa meget forſtaaeligt, at Flertallet, ſom har ment, at der de foregaaende Aar ikke var tjent længe nok, for at Tillægget kunde opnaas, nu, da han har tjent i længere Tid, finder det rimeligt at tilſtaa det. Jeg synes, at det er mindre naturligt, ſaaledes ſom det ærede Medlem for Københavns 7de Valgrets (C. Hage) gør, at ſætte denne Sag i Forbindelſe med Nybygningerne i Nyboder. Denne Kommandant er dog ganſke uſkyldig

i, at Marineminifteren bygger i Nyboder, og det er derfor virkelig Synd at ſtraffe ham derfor. Hvad ſelve diſſe Bygninger angaar, gør det mig ſandt, at det ærede Medlem udtalte ſig ſaa ſærlig stærkt imod dem og mente, at det var nogle af de meſt ondartede proviſoriffe Bygninger. Jeg vil dog bemærke, at man kan virkelig ikke blive ſtaaende med Boliger, ſom det er komplet umuligt for Menneſker at bebo. Naar man har ſaadanne Beboeſesbygninger ſom diſſe gamle Enetagesbygninger, kan man virkelig ikke vente ſea Aar til Aar for at ſe, om de kunne blive flyttede over til Kriſtianshavn. Der kommer et Tidspunkt, hvor man maa gribe ind. Jeg vil opfordre det ærede Medlem til at følge med mig derhen for at ſe, hvorledes mange af de Enetagesbygninger ere beſtafne, der nu ſtaa i Nyboder, og ſaa ſige mig, om han tror, at det er muligt at bruge dem til Beboeſe. Der har været Tale om at flytte dem til Kriſtianshavns Fælled eller til Kriſtiansholm, men Tiden gaar, og der ſter ingen Verdens Ting. Det vilde ogſaa efter min Menning være meget uheldigt at lægge Nyboder over paa Kriſtiansholm, ſom der nærmere er tænkt paa. Ganſke viſt ville de da komme nær Værftet — i den Henſeende var det meget godt, men for ikke at tale om, at de Folk, der ſkulde bo paa Kriſtiansholm, ſom har en temmelig affides Beliggenhed, vilde miſte den Fortjeneste, de have haft rundt om i Byen, ſkal jeg forſt bemærke, at det er en uſæl Grund, og tillige, at for at der ſkulde kunne bygges der, maatte man flytte eller rajere Hærens Laboratorium og det Krudttaarn, ſom ligger der, thi man kan ikke bygge Boliger for Folk op ad et ſaadant Laboratorium og et Krudttaarn. Kriſtianshavns Fælled, ſom der ogſaa har været Tale om, frembyder ikke bedre Forhold: Grunden er overordentlig ſlet, og ſkulde der bygges tilſtrækkelig langt ude, ſaa kom Beboerne virkelig ikke nær ved Værftet. — Vædringsforſlaget Nr. 185, ſom jeg ſer, at hele Udvalget har ſtillet, ſtal jeg ikke modſætte mig. — Hvad Vædringsforſlaget Nr. 186 angaar, har Udvalget vel været vred paa den ny Keiſtrivning og givet dette Udtryk i at nægte en Fornyeſe af Værebøgerne. Man kommer til at ſe, hvorledes man da ſkal kunne hjælpe ſig. — Jeg beklager, at man vil nedſætte Bevillingen til Ammunition til Underofficersſkolen. Øvelſerne maa jo udføres, og Ammunitionen maa da tages af Artilleriets Beholdninger, ſom derved ſtadig blive formindſtede, og det kan ikke være heldigt. — Jeg ſtal dernæſt omtale Vædringsforſlaget Nr. 193, ſam ang